

ЧОРНОБИЛЬСЬКА АЕС МОЛОДШАЄ

Майя РУДЕНКО

Після тривалого періоду, коли прийом фахівців на Чорнобильську АЕС за низкою об'єктивних причин був практично зупинений, 2009 року адміністрація станції ухвалила рішення про прийом на роботу 131 молодого працівника

ВІДРОДЖЕННЯ ТРАДИЦІЙ

Протягом останніх п'яти років немало фахівців ЧАЕС вийшли на пенсію за віком чи станом здоров'я. Наразі середній вік працівників станції – 42 роки. Роблячи ставку на перспективу, керівництво підприємства розуміє необхідність притоку молодих працівників, без яких неможливе виконання виробничих завдань – як найближчих, визначених для ДСП ЧАЕС Загальнодержавною програмою, так і довгострокових, розрахованих до 2064 року. Новому поколінню фахівців належить продовжувати традиції професіоналів Чорнобильської АЕС, провадити роботи щодо зняття з експлуатації блоків та перетворення ОУ в екологічно безпечну систему.

У лютому поточного року в інформаційному центрі – представництві ДСП ЧАЕС – відбулася зустріч молодих працівників з адміністрацією Чорнобильської АЕС. У своєму вітальному слові генеральний директор станції Ігор Грамоткін підкреслив: спадкоємність поколінь, сімейні династії й бажання у молодих людей стати справжніми професіоналами – запорука успішного виконання поставлених завдань державної ваги.

– Дуже приємно, що відроджуються традиції, що існували на ЧАЕС за часів, коли станція ще виробляла електроенергію. Вшанування молодих працівників, прийом молоді в славні ряди працівників АЕС – одна з таких традицій. Сподіваюся, вона продовжиться надалі, – відзначив Ігор Грамоткін. – Ви вливаєтеся в колектив, за плечима якого будівництво першість атомної енергетики України, пуск блоків, аварія 1986 року, ліквідація наслідків катастрофи, післяаварійний пуск енергоблоків та їх остаточна зупинка. За цими подіями стоять долі тисяч людей. Вам належить продовжити літопис першої атомної станції України.

Під аплодисменти присутніх генеральний директор вручив Диплом молодого працівника № 1 дозиметристу 5-го розряду ЦРБ Євгену Шолоху, який цього дня відзначав день народження. Крім того, Євгеній одержав з рук Ігоря Грамоткіна й великий престижний подарунок – фото проммайданчика станції з автографом генерального директора.

Про перспективи нашого промислового майданчика молодим працівникам Чорнобильської АЕС розповів начальник відділу стратегічного планування Дмитро Стельмах. З вітальними словами виступили голова професійного комітету ДСП ЧАЕС Євгеній Козлов, ветерани праці Олександр Забірченко і Микола Семін, а також молоді працівники – інженер із комп'ютерних систем Людмила Хайницька, дозиметрист 5-го розряду ЦРБ Ігор Уланов і співробітниця СХ Тетяна Ладика.

ХТО ВИ, МОЛОДІ?

Вдивляючись в обличчя присутніх у залі інформаційного центру – представництва в Славутичі – і розумієш: вони дійсно дуже молоді, ці хлоп'ята й дівчата (91 зі 131 осіб повонаприйнято на ЧАЕС персоналу – молодше 30-ти). І це добре: роботи на проммайданчику

вестимуться ще, як мінімум, півстоліття (це без урахування програм перетворення об'єкта "Укриття" в екологічно безпечну систему, в частині поводження з паливно-мастильними матеріалами, що знаходяться всередині ОУ), і, отже, вже сьогодні треба ростити тих, хто виконуватиме майбутні складні завдання.

– Пані та панове! – звертається до присутніх ведучий вечора, співробітник інформаційного відділу Сергій Касянчук, і по рядах юних працівників станції пробігає легке пошвавлення. Вони поки що не відчувають себе тими, до кого можна звернутися так офіційно шанобливо. А дарма: адже не випадково генеральний директор ЧАЕС Ігор Грамоткін у вітальному слові наголосив, що, можливо, саме тут, у цьому залі знаходяться майбутні директори й головні інженери нашої станції!

Як і чому прийшла ця молодь на Чорнобильську АЕС?

Людмила Хайницька влаштувалася на станцію в кінці листопада 2009 року. Працює інженером з комп'ютерних систем. Вона – продовжувачка сімейної династії: батьки дівчини теж працівники ЧАЕС. На пряме питання щодо працевлаштування "по благу" Людмила відповіла цілком упевнено:

– Який благу? Я розповім, як було, а ви самі робіть висновки. В кінці жовтня, можливо, трохи раніше, точно не пам'ятаю, я написала резюме й передала його на станцію через тата. Відразу скажу, що на цьому батьківське втручання в моє працевлаштування й звершилося. Розглядали моє резюме досить довго – я вже перестала сподіватися – але потім подзвонили й запросили на співбесіду. Я, звичайно, спочатку зраділа – нарешті справа зрушила з мертвої точки, а потім, коли пішла на співбесіду, природно, було страшно – адже я не знала, що можуть запитати, що там і як взагалі. До речі, за наслідками співбесіди мені запропонували роботу за фахом.

– А спочатку як було?

– Спочатку я вибрала місце роботи не зовсім за фахом. Але мене й це влаштувало – треба ж із чогось починати! Зате в результаті, трохи пізніше, мене запросили на співбесіду вже з фахівцями.

– А в інших місцях шукати роботу пробувала?

– Пробувала, звичайно. У тому числі й у Чернігові. Не повезло.

У Ігоря Уланова ні батьків, ні родичів, які працюють на ЧАЕС, не виявилось взагалі. Але Славутич – містечко невелике, чутками повниться куди швидше, ніж будь-яка інша "земля". Одного разу від знайомих він почув, що в УТЦ проходять співбесіди з потенційними кандидатами на працевлаштування. Хлопець записався на співбесіду, склав резюме.

– Співбесіда, згадує Ігор, – пройшла, як мені здалося, досить-таки успішно, а ось фінал його мене трохи засмутив: мені сказали – чекайте, ми вам зателефонуємо. Знаєте, коли так кажуть. По правді, практично ні на що не розраховував, оскільки відповідь – чекайте дзвінка! – не була багатообіцяючою. Але мені таки зателефонували й запросили ще на одну співбесіду, цього разу з фахівцями. Я розмовляв із тодішнім начальником ЦРБ В. Андреевим. Мені здалося, що все пройшло успішно, але в результаті мені знову звеліли чекати дзвінка. Очікування тривало близько трьох тижнів і я, чесно кажучи, турбувався, майже втратив надію – адже інші роками чекають ТАКОГО дзвінка. Одного прекрасного дня – він дійсно був прекрасним! – до мене прийшла жінка й передала документи, необхідні для проходження медкомісії.

Це було так чудово й так несподівано, що хлопець, за його словами, навіть не відразу повірив у свій успіх. 5 жовтня 2009 року Ігор Уланов був прийнятий на станцію, в ЦРБ, дозиметристом п'ятого розряду. Цікава деталь: коли наш журналіст, розшукуючи молодого працівника, зв'язався з його начальством, виявилось, що на своєму новому робочому місці хлопець вже примудрився відзначитися: володіючи іноземними мовами (закінчив Запорізький Національний технічний університет за фахом "Міжнародні економічні відносини"), хлопець вільно спілкується з підрядчиками-французами їх рідною мовою й відмінно може пояснити вимоги до безпечного проведення робіт, прийняті на ЧАЕС.

Історія Ігоря так розходиться з брехливими плітками про "волохаті блатні лапи", що утриматися від провокаційних питань було просто неможливо:

– Ну, хоч хтось же за вас слівце замовив? Ну, хоч хтось якось посприяв? Ну, може, батьки з кимось "пошепотіли"?

– Та ні ж! У мене мама працювала в школі медсестрою, а тато працював водієм в автопідприємстві АТАСС. Потім батьки й зовсім виїхали зі Славутича в Запоріжжя. Тобто, ніяких знайомих або вузького кола круга спілкування, хто міг би посприяти, не було. Дуже довго мене це турбувало, думав, немає справедливості в цьому світі, а виявилось – е! Головне – потрібно мати велике бажання й завзятість.

Оператор транспортно-технологічного устаткування Сергій Артем'єв теж не дуже вірив, що вдасться влаштуватися на станцію. Але в нього це вийшло – правда, не з першого разу й після певного очікування. Схожа історія у Людмили Берези, Тетяни Ладика, Олександра Махніря – так, напевно, практично у всіх молодих, що прийшли на ЧАЕС минулого року. Їх об'єднує бажання ПРАЦЮВАТИ на Чорнобильській АЕС

– і не важливо, що почати доведеться з малого, а попереду – доволі труднощів.

ДО РЕЧІ, ПРО ТРУДНОЦІ

У числі цілей, котрі ставлять перед собою молоді працівники ЧАЕС, практично всі новачки називають кар'єрне зростання. В числі труднощів – підготовку й складання іспитів на допуск до самостійної роботи. При цьому більшість із них поки що не усвідомлює, що саме з цієї миті – початку самостійної роботи – починаються основні труднощі професійного формування й становлення в колективі.

– Тут головне, – вважають керівники підрозділів, до яких прийшла молодь, – не вважати, що раз тебе прийняли, то ти раз і назавжди схопив Бога за бороду, а потрібно не заспокоюватися на досягнутому і бронзовіти при перших боязких успіхах, а цілеспрямовано розвивати себе як професіонала, як особистість. Адже ми не дарма говоримо "молоді працівники", а не "молоді фахівці". До того моменту, поки вони стануть фахівцями, пройде ще не один рік.

– Ми продовжимо реалізацію політики ротації персоналу і в 2010-му році. Це необхідно для зниження ризиків втрати знань, пов'язаних з виходом персоналу на пенсію чи за станом здоров'я – щоб виключити загрозу безпеці й надійності при виконанні робіт на проммайданчику ЧАЕС, забезпечити майбутнє нашого підприємства й міста Славутич, – заявив заступник генерального директора ДСП ЧАЕС по управлінню персоналом Анатолій Гора.

Про те, що можливості для розвитку молоді на підприємстві є, наочно розповідає й презентація, зроблена Дмитром Стельмахом. Він теж, як і багато інших, за десять років роботи на ЧАЕС пройшов шлях від робочого до начальника відділу. Тобто все залежить від самого співробітника, від його внутрішніх установок і цілей. Іншими словами, "зроби себе сам" – це не відірване від життя гасло, а девіз, що закликає до дії.

ЗАМІСТЬ РЕЗЮМЕ

Криза – в нинішній економічній ситуації слово майже непристойне. Вона безжально пошарпала розвинені країни Європи, розгулювала в Америці, а що дісталось жителям економічно нестабільних країн, українці знають не з чуток. В той час, коли країна масово викидала на вулицю працівників промислових підприємств, Чорнобильська АЕС знайшла спосіб прийняти на роботу 131-го жителя Славутича. 131 сім'я отримала певну фінансову стабільність. 131 молода людина – молода, яка щойно починає жити – дістала реальну можливість встати на ноги, зробити кар'єру, відчутти себе захищеною. Багато це чи мало? Відповідь очевидна.